

VAIHTORAPORTTI
SHANDONG UNIVERSITY
SYKSY 2010 – KEVÄT 2011

Mikko Kuitunen
0280337

Sisällysluettelo

Alkusanat	2
Johdanto	2
Lähtövalmistelut.....	3
Saapuminen Jinaniin	4
Opiskelu SDU:ssa	5
Elämä Jinanissa	7
Loppusanat	12

Alkusanat

Tämä raportti käsittelee vaihto-opiskeluvuottani Jinanissa, Shandongin yliopistossa, syksyllä 2010 ja keväällä 2011. Raportissa pyrin välttämään Wikipediasta, Googlesta yms. löytyvää tietoa, vaan yritän kertoa vaihto-opiskelu-elämästä omien kokemusteni kautta. Yritän myös välttää kertomasta asioita, jotka ovat tulleet monissa muissa vaihtoraporteissa esille.

Johdanto

Oikeastaan koko vaihtoon lähtöni Kiinaan tapahtui hieman yllättäen, ilman mitään suurempia suunnitelmia. Ennen vaihto-oppilasvuottani minulla ei ollut mitään kummoisempaa tunteen paloa kiinan kieltä, kulttuuria tai maata kohtaan. Kaikki melkein lähti siitä, kun elokuussa 2009 kursseja valitessani tuskastuin erinäisiin termodynamiikka-, virtaustekniikka- ja numeeriset menetelmät teoriapohjaisiin kursseihin. Tuntui, että olen saanut tarpeeksi katsella erilaisia matemaattisia merkkejä ja symboleita, ja halusin jotain vaihtelua näiden saralle. Halusin opiskella jotain muuta hieman, ja päätin ottaa jonkin täysin erilaisen kurssin tasapainottamaan opiskelurakkaani. Chinese1 näytti tarpeeksi oudolta ja erikoiselta.

Mitään isompia ennakkokäsityksiä tai odotuksia ei minulla kurssin suhteen ollut. Tunneille osallistuessani sain huomata niiden kuitenkin olevan varsin leppoisia, mutta silti hyvin mielenkiintoisia. Tunnit koostuivat tietenkin yksinkertaisten kirjaimien ja sanojen harjoittelusta, mutta myös syventymisestä kiinalaiseen kulttuuriin. Esimerkiksi kiinalaisen shakin opettelu, kalligrafia-piirtely sekä visiitti kiinalaiseen ravintolaan kuului kurssimme ohjelmaan. Keväällä halusin ehdottomasti jatkaa kiinan opiskelua valiten Chinese2 -kurssin. Tänä aikana minulle oli jo käynyt selväksi, että haluaisin syventyä kiinan opiskeluun enemmänkin. Mietin lähtemistä Kiinaan ja päätin käydä juttelemassa opiskelijavaihdosta vaihto-opiskelijoiden koordinaattorin Kaisa Nikun kanssa. Hain paikkaa Shandongin ja Pekingin yliopistoihin, ja yhtäkkiä, yksinkertaisen hakuprosessin jälkeen, minulla oli opiskelupaikka vuodeksi Shandong Universityssä Jinanin kaupungissa. Paljon saan kiittää LUT:n kiinan kielen opettajaa Matina Mata, jonka leppoisa ja positiivinen asenne on innostanut minua ja monia muita opiskelemaan kiinan kieltä. Ilman hänenlaistaan persoonaa minun tuskin olisi tullut lähdettyä vaihtoon.

Lähtövalmistelut

Ennen Kiinaan lähtöä oli minun haettava viisumia, hankittava viisumia ja oleskelulupaa varten terveystodistus ja hommattava tarvittavat rokotukset, varattava lennot ja asunto sekä ostettava koko opiskeluajan kattava matkavakuutus. Työläin ja eniten aikaa vievin edellä mainituista oli ehdottomasti terveystodistuksen ja rokotuksien hankkiminen. Kannattaakin heti opiskelupaikan varmistuttua marssia YTHS:n terveydenhoitajalle, ja kertoa, että on lähdössä vaihtoon Kiinaan. He kyllä opastavat tarvittavat toimet ja kertovat mitä rokotuksia tulisi ottaa. Terveystodistusta varten otettavista keuhkokuvasta, värinäöstä, verikokeesta yms. ei tarvitse maksaa itse, mutta rokotuksista pitää, ja ne voivat tulla maksamaan jopa yli 200€.

Viisuminkin kanssa kannattaa olla vähintään kuukautta aikaisemmin liikkeellä. Itse päädyin 30 vuorokauden single entry -viisumiin, jonka muuntaminen vuodennittaiseksi multi entry -viisumiksi kävi helposti Kiinan puolella.

Lentoni varasin Kilroy travelsin kautta. Helsinki-Peking -menopaluu tuli minulle maksamaan 540€. Lento ei ollut suora, mutta edullinen hinta teki mielestäni ostoksesta kannattavan. Yhdensuunnan lento olisi tullut maksamaan hieman yli 400€, joten päädyin tähän menopaluuseen. Kiinassa ollessani huomasin, että en pystykään käyttämään paluulentoani. Otin yhteyttä Kilroyhin, ja he sanoivat, että lippuni ei ole ns. flexible lentolippu, jonka päivämäärää voisin siirtää. He kuitenkin sanoivat, että jos peruutan lippuni, saan siitä lentokenttäverot ynnä muut kulut takaisin tililleni. Suostuin tähän, ja tililleni tuli hieman yli 100€, joten menopaluun ostamisesta en oikeastaan hävinnyt yhtään rahaa. Suosittelenkin menopaluuilipun ostamista, mikäli sen vaan edullisemmin saa. Lisäksi kannattaa pistää hieman vaivaa lentolippujen hintojen vertailuun. Kaisalta saamieni papereiden mukaan olisi minulla ilmainen kyyditys Jinanin lentokentältä Shandongin yliopistolle 30. elokuuta – 4. Syyskuuta, ja tämän perusteella varasinkin lentoni lähtemään 29. elokuuta.

Asunnon varasin kampuksen vaihto-opiskelija-asuntolasta reilua kuukautta ennen lähtöä. Shandongista tulleissa info-papereissa oli erilaisia huonevaihtoehtoja. Näistä ruksitin haluamani, ja lähetin paperissa olevaan sähköpostiosoitteeseen. Käytännössä ruksittelun kohteilla ei ole paljoakaan väliä, vaan paikan päällä Jinanissa opiskelija voi valita huoneensa vapaana olevista. Mikäli huone ei tyydytä, kannattaa ihmeessä kysyä onko muita huoneita vapaana. Toisin kuin muista Shandongin vaihtoraporteista käy ilmi, ei minun olisi tarvinnut asua kuukautta koulun tiloissa. Päädyin kuitenkin varaamaan huoneen itselleni, koska halusin, että asuntoasiani olisivat

tullessani valmiina, eikä niitä tarvitsisi heti alkaa säätämään. Lisäksi asuntolassa on helppo saavuttuaan tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin, ja voinkin suositella asuntolaa ainakin ensimmäiseksi asunnoksi Jinanissa.

Noin puolitoista kuukautta ennen lähtöäni paikallinen tutorini, Viola, otti minuun yhteyttä sähköpostin välityksellä. Hän kertoi auttavansa minua asunnon kanssa sekä tulevansa vastaan Jinanin lentoasemalle minun tullessa paikalle. Violalta pystyin vielä kyselemään muutamia käytännön vinkkejä matkaani liittyen. Tuntui turvalliselta, kun paikan päällä oli jo joku yhteyshenkilö, jonka puhelinnumeron tiesi, ja jonka kautta voisi ottaa selvää asioista.

Saapuminen Jinaniin

Niin sitten elokuun lopulla lähdin reissuun kohti suurta tuntematonta. Minulla ei oikeastaan ollut minkäänlaista ennakkokuvaa tulevasta vuodestani, ja näin en ainakaan olisi päässyt pettymään mihinkään. Saavuin Pekingiin, ja yövyttyäni yhden yön Pekingissä hotellissa jatkoin matkaani lentäen Jinaniin. Näin jälkikäteen ajateltuna olisi juna ollut huomattavasti helpompi ja käytännönläheisempi vaihtoehto välillä Peking – Jinan, mutta en sitä tuolloin tiennyt ja ostin n. 70€ maksavan lentolipun.

Perillä Jinanissa oli Viola minua vastassa lentokentällä. Olen kuullut tarinoita Kiinasta, jossa tutorin on pitänyt tulla vastaan lentoasemalle, mutta ketään ei ole ollut paikalla. Näin ollen oman tutorini näkeminen oli minulle pienoinen helpotus. (Kiinassa mikään ei ole 100 % varmaa, ja paikalle saapuvien kannattaakin kirjoittaa paperille kaikki tärkeimmät osoitteet kiinalaisilla merkeillä, joita voi sitten tarvittaessa näyttää taksikuskille.) Lentokentältä lähdimme kohti vaihto-opiskelija-asuntolaa, ja sinne saavuttuamme pääsin majoittumaan n. 15m² huoneeseen, johon kuului oma vessa ja suihku.

Huoneet asuntolassa ovat varmasti monelle suomalaiselle ainakin alkuun pienoinen järkytys, ja kuten aiemmin kirjoitin, jos huoneeseen ei ole tyytyväinen, kannattaa kysyä ja vaatia nähdä toista huonetta. Huoneet ovat yleensä todella likaisessa kunnossa. Esimerkiksi itsellä meni noin 15 tuntia huoneen siivoamiseen erilaisten tököttien ja puhdistusaineiden avulla. Lisäksi huoneet ovat todella kalliita verrattuna yleiseen kiinan hintatasoon. Oma huoneeni maksoi 45rmb/vuorokausi, joka tekee noin 150€ kuukaudessa.

Seuraavina päivinä pyörimme Violan kanssa kampuksen ympäristössä. Hommasimme minulle mm. kiinalaisen sim-kortin ja internet-yhteyden huoneeseeni. Vähitellen aloin tuntea kampusaluetta ja sen lähistöä itsekin, ja aloin myös tutustumaan paikalla oleviin vaihto-oppilaisiin. Muutaman päivän kuluttua kampukselle saapumisestani huoneeni oveen koputettiin. Ovella oli toinen suomalainen kiinan kielen opiskelija, Kirsi, ja meistä tuli hetimiten erinomaiset ystävät. Kirsi oli Jinanissa opiskelemassa kiinalaisen pankin antaman stipendin vuoksi. En tiennyt, että Shandong Universityssä olisi muita suomalaisia, ja tämä oli erittäin mieluinen yllätys. Muutenkin kaikki vaihto-opiskelijat olivat erittäin avoimia ja helposti tutustuttavia, ja nopeasti olin kerännyt ympärilleni suuren, hienoista ihmisistä koostuvan kaveripiirin.

Opiskelu SDU:ssa

Opiskelin Jinanissa pelkästään kiinan kieltä, eikä muita oppiaineita siis ollut. Ennen lukukausia oppilaat suorittavat kielen tasokokeen, joka koostuu kirjoitetusta monivalintakokeesta sekä puhekokeesta. Tasokokeen mukaan oppilaat jaetaan luokkiin. Itse tein kokeen parhaani mukaan ja päädyin alkeisluokkaan ykköselle, joka alkaa täysin alkeista, toonien harjoittelusta. Mikäli kiinaa on opiskellut vain Lappeenrannassa olevat Chinese1 ja Chinese2 -kurssit, ei muille luokille todennäköisesti vielä tässä vaiheessa taso riitä.

Vaikka olin alussa ehkä hieman pettynyt joutumisestani alkeisluokalle, sain nopeasti huomata sen olevan ainoa järkevä vaihtoehto tässä vaiheessa. Olin Lappeenrannassa lukenut vuoden kiinaa, mutta silti jo viikon Jinanissa opiskelun jälkeen alkoi tunneilla tulla uusia asioita. Opiskelutahti onkin tosi nopea, ja läksyjen tekeminen ja omalla ajalla opiskelu on välttämätöntä. Opetuskielenä meillä oli alusta asti kiina, englantia ei siis puhuttu. Jos käytäviä kappaleita ei ole hyvin harjoitellut, saattaa tunneilla opittavat asiat mennä juuri tämän vuoksi täysin ohi. Kiinaan opetuskielenä kuitenkin tottui nopeasti, ja mielestäni pelkästään kiinan käyttäminen tunneilla mahdollistaa kielen ymmärtämisen nopean kehittymisen. Koulua oli 4 tuntia päivittäin maanantaista perjantaihin, ja jos osallistui tunneille ja vielä tunnin pari päivässä opiskeli omatoimisesti, niin hyvin pärjäsi. Opetus oli myös mielestäni hyvin laadukasta. Opetusmenetelmät olivat selkeitä, ja opettajat osasivat käyttää puheessaan ainoastaan jo opittuja tuttuja kiinan sanoja. Kaiken kaikkiaan Shandong Universityn vieraiden kielten opetus on erittäin korkealla tasolla kiinalaisen, ja myös kansainvälisen mittapuun mukaan.

Oppitunteja on kolmea erilaista: lukeminen, puhuminen ja kuuntelu. Jokaisella näistä tunteista on 70 % läsnäolopakko, jota valvotaan tiukasti. On huomioitava, että eri tuntien osallistumiset lasketaan erikseen. Esimerkiksi jos on 100 % paikalla lukemisen ja puhumisen tunteilla, mutta kuuntelutunteilla vain 65 %, ei kuuntelun kokeeseen voi osallistua. Poissaolot kannattaa itse laskea huolellisesti, ja pitää huolta, että 70 % osallistuminen täyttyy. Arvioinnista 60 % tulee loppukokeesta, 30 % lukukauden välikokeesta ja 10 % oppimisaktiivisuudesta tunnilla. Erilaisia harjoituskokeita on aina silloin tällöin, mutta näiden tulokset lasketaan 10 % tuntiosallistumiseen. Tosin välikokeessa ja loppukokeessa kysytään täsmälleen samoja asioita, mitä harjoituskokeissa, ja paras tapa valmistautua näihin tärkeämpiin kokeisiin on valmistautua tunneille hyvin ja lukea huolellisesti myös harjoituskokeisiin.

Syyslukukausi Shandong Universityssä alkaa syyskuun alussa ja loppukokeet ovat tammikuun alussa. Kevätlukukausi alkaa taas helmikuun lopulla ja loppukokeet ovat kesä- heinäkuun vaihteessa. Mitään tarkempia päivämääriä ei etukäteen ole määrätty. Edes opettajat eivät tiedneet muutamaa viikkoa ennen kokeita niiden tarkkaa aikataulua. Tämä on hyvin tyypillistä Kiinassa, ja suunnitelmia tehdessä kannattaakin aina ottaa huomioon joustovara päivämäärien suhteen. Hyvin tyypillisenä esimerkkinä voin kertoa, miten koulullamme oli perinteenä tehdä kevätlukukaudella oppilaiden ja opettajien kanssa matka johonkin Kiinan suureen kaupunkiin. Kevään edetessä meille kerrottiin matkasta, ja ajankohdaksi sanottiin huhtikuun viimeinen viikko. Matkan päämäärä oli vielä pimennossa. Huhtikuun puolivälissä sitten meille kerrottiin, että koko matkaa ei pystytäkään järjestämään. Tämä on hyvin tyypillistä meininkiä. Mikään ei ole varmaa ja suunnitelmat saattavat yhtäkkiä muuttua nopeasti.

Syyslukukautena alkeisryhmä oli erittäin kansainvälinen. Luokkani 18 oppilasta tuli 12 eri maasta, eikä mikään maanosa ollut selvässä enemmistössä. Keväällä olin edistyneemmässä alkeisryhmässä ja 80 % luokan oppilaista oli korealaisia. Mielestäni näin asiat menivät erittäin hyvin. Syksyllä puhuin luokkakavereideni kanssa vapaa-ajalla pääosin englantia ja tutustuminen oli helppoa. Keväällä taas korealaisten kanssa oli puhuttava kiinaa. Heidän englanninkielentaitonsa on yleensä ottaen melko heikko ja kiinan kieli on luonnollisesti kommunikaatioväline. Puolen vuoden opiskelun jälkeen on kiinan kielitaito jo siinä kunnossa, että sitä voi käyttää yksinkertaisten asioiden läpikäymiseen, ja luokkakavereiden kanssa jutustelu helpotti suuresti kiinan oppimista.

Kiinan kieltä kannattaa myös heti alkaa käyttämään rohkeasti koulun ulkopuolella. Kiinalaiset, ja

varsinkin shandonglaiset, ovat erittäin ystävällisiä ja ymmärtäväisiä ulkomaalaisia kohtaan. Mikäli ulkomaalainen osaa sanoa edes hyvin yksinkertaisen asian kiinaksi, ovat kiinalaiset todella positiivisesti yllättyneitä. Paikkoja käyttää kiinaa on myös useita. Varsinkin Jinanissa, jossa valtaosa väestöstä ei osaa sanoa englanniksi kuin sen ”Hello!”, mitä kyllä kuulee usein. Jinanin murre on melko voimakas ja etenkin vanhojen ihmisten puheesta ei joskus saa mitään selkoa. Onkin kannattavaa yrittää tutustua kiinalaisiin opiskelijoihin, ja näiden kautta kiinalaiseen elämäntyyliin ja kieleen.

Länsimaiset vaihto-opiskelijat nähdään Kiinassa usein rikkaina ihmisinä ja mahdollisina business-suhteina, ja on hyvin tavallista, että kiinalainen opiskelija tulee erittäin ujosti ja kainostellen kysymään voisitko olla minun kaverini. Valtaosalla kiinalaisista on elämäkatsomus varsin rahaperusteinen, eikä tällaisten ihmisten kanssa jaksa usein erityisen paljoa kaveerata. Onneksi on myös sellaisia oppilaita, jotka ovat ihan aidosti kiinnostuneita vieraasta kulttuurista ja erilaisista ihmisistä. Minulla itselläni oli paikallinen ns. ”language partner”. Mahtava kiinalainen likka, joka jaksoi tuntitolkulla puhua menemään erilaisista asioista. Ainakin kuuntelunymmärtämiseni parani hänen kanssaan jutellessa huomattavasti. Hän opetti minulle kiinaa, jolloin saatoimme käydä läpi kirjassa olleita asioita, joita en täysin ollut ymmärtänyt, tai sitten, kuten yleensä, ihan vain jutella kiinaksi. Minä puolestaan opetin hänelle englantia, ja oikeastaan eniten uskallusta puhua vierasta kieltä. Hänellä, kuten monella muulla paikallisella, oli suuri pelko virheiden tekemiseen. Meidän kuitenkin tavatessa useasti ja jutellessa englanniksi tämä jännitys pikkuhiljaa hälveni ja lopulta katosi lähes kokonaan.

Kiinalaisilla ihmisillä on melkein poikkeuksetta ympärillään erittäin paksu ”haarniska”, jonka taakse he kätkevät itsensä ja oman luonteensa. Varsinkin Jinanissa kiinalaiset eivät ole tottuneet juttelemaan ulkomaalaisten kanssa, ja nämä kohtaamiset jännittävät heitä varmasti paljon enemmän, kuin länsimaista vaihto-opiskelijaa. Ajan myötä tunnelma kuitenkin rentoutuu, ja paikallisen henkilön todellinen luonne ja tarkoitusperät tulevat esiin. Lopulta paikallisen kanssa voi saada aikaan erittäin antoisan ja luottamusta täynnä olevan kaverisuhteen.

Elämä Jinanissa

Perus arki Jinanissa koostui aamupäivisin opiskelusta, iltapäivällä koulun jälkeen menimme usein isommalla porukalla syömään, ja iltaisin kiertelin usein kummastelemassa kaupungilla, hengailin

kavereiden kanssa tai ihan opiskelin ja kertailin päivällä opittuja kirjaimia ja asioita. Vaihto-opiskelijoita ja tuttuja oli Jinanissa sen verran monta, että lähes joka viikonloppu oli jonkun kaverin synttäri- läksiäis- yms. juhlat. Perjantaisin ja lauantaisin olikin usein opiskelija-asuntolan alakerrassa sijaitsevassa kahviohuoneessa meno päällä.

Kuten aiemmin sanoin, muutin Jinaniin tullessa vaihto-opiskelija-asuntolaan, ja suosittelenkin tätä paikasta tietämättömille ja Jinaniin saapuville. Asuntolasta on koulurakennukseen n. 50m matka, ja asuntolan alakerrassa olevasta kahviosta saa kätevästi ostettua pulloitettua vettä, hampurilaisia ja leipiä sekä vessapaperia ja kaikenlaisia kulutustarvikkeita. Huoneeseen muutettua minulla oli sikäli huono onni, että huoneeni sijaitsi aivan asuntolan pääsisäänkäynnin yläpuolella. Asuntolan ovensuu toimi usein oppilaiden tapaamispaikkana, ja monet skootterit ja autot ajoivat siitä ohi aina yömyöhään asti. Paikka oli todella meluinen, enkä saanut oikein hyvin nukuttua huoneessani. Lisäksi tuskastuin huoneen pienuuteen ja vain silloin tällöin toimivaan lämpimään veteen. Lopulta kun kuulin, että kolumbialainen ystäväni oli halukas muuttamaan kampuksen ulkopuolelle, niin päätimme yhdessä etsiä asuntoa yksityisiltä markkinoilta.

Yliopiston kampuksen ympäristössä on hyvin monia asunnonvälitystoimistoja. Toimistoilla ei useinkaan puhuta englantia, mutta onneksi ystäväni puhui melko sujuvaa kiinaa, ja pystyimme kommunikoimaan riittävässä määrin. Välitystoimistolla kerroimme mitä haluamme asunnossamme olevan, kuinka suuri sen tulisi olla ja missä sen tulisi sijaita. Tämän jälkeen lähdimme katsomaan eri asuntoja henkilökunnan kanssa. Noin viidennellä yrittämällä löysimme meitä miellyttävän kämpän, ja jo vajaa viikon kuluessa asuimme uudessa asunnossa. Asuntomme oli 95m² suuri. Siinä oli 2 makuuhuonetta, keittiö, kylpyhuone/vessa, parveke ja tilava olohuone. Vuokra oli 1900rmb (n.200€) + vesi, kaasu ja sähkö /kuukausi. Verrattuna 1350rmb/kk opiskelija-asuntolakoppeihin oli tämä vuokra kahdelta henkilöltä hyvin edullinen. Hommasimme myös asuntoomme internet-yhteyden, joka tuli maksamaan n. 100€ vuoden ajalta. Todennäköisesti nettien hinnat nopeasti laskevat ajan myötä, ja tulevat vaihto-opiskelijat saavat yhteytensä huomattavasti edullisemmin. Netti oli melko nopea, mutta monet länsimaiset nettipalvelut mm. Facebook ja Youtube oli blokattu Kiinan valtion toimesta. Kokeilin paljon erilaisia välityspalvelinohjelmia ja lopulta sain sivut toimimaan Hotspot Shield -nimisen ohjelman avulla <http://hotspotshield.com/>. Kiinan valtio jahtaa ja sulkee koko ajan toimivia proxy-ohjelmia, ja kannattaakin kysellä muilta vaihto-oppilailta apua, mikäli edellä mainittu ohjelma ei toimi. Asunnonvälitystoimistolle meidän tuli maksaa kuukauden vuokra, mikä oli kyllä melko paljon. Kannattaakin käydä monessa eri asunnonvälitystoimistossa katselemassa monia asuntoja, ja vertailla toimistojen ja asuntojen hintoja. Kaikenlaista kauppaa

kiinalaisten kanssa tehdessä kannattaa olla hyvin tarkkana. Mikäli joku asia ei tyydytä, ei sitä kannata missään nimessä hyväksyä. Vaatia saa ja pitääkin paljon.

Vaatimisen, tinkimisen, neuvottelun, riitelyn, millä sanalla sitä haluaakaan kuvailla, taitoa kyllä Kiinassa tulee tarvitsemaan, ja nopeasti sen kiltimpikin ihminen oppii. Opiskelija-asuntolassa, missä ensin asuin, oli pyykinpesuhuone. Vajaa viikon Kiinassa oloni jälkeen alkoivat puhtaat vaatteeni loppua, ja ajattelin käydä pesemässä pyykkini. Pyykinpesu toimi siten, että asuntolan info-tiskillä oleville työntekijöille piti mennä sanomaan haluavansa pestä pyykkiä, maksaa 4rmb käyttömaksu, ja tämän jälkeen työntekijä tuli käynnistämään pesukoneen. Kun menin pyykkieni kanssa tiskille, kysyi työntekijä minulta huonolla englannilla huoneeni numeroa ja tämän jälkeen sanoi, että tule huomenna uudelleen. Seuraavana päivänä palasin pyykkeineni ja vastaus oli täsmälleen sama, tule huomenna uudelleen. Kun kolmantena päivänä kuulin jälleen saman vastauksen, ihmettelin ja kysyin, että miksikäs niitä pyykejä ei heti voisi pestä. Sanoin tiskineidille, että mennäänpä yhdessä katsomaan, josko pyykkikone saataisiin päälle, ja marssin pyykkitupaan. Tupa oli täynnä tyhjiä pesukoneita. Toimistoneiti seurasi minua, laittoi pyykkini koneeseen ja käynnisti koneen. Maksoin käyttömaksun ja parin tunnin kuluttua hain puhtaat pyykkini. Ilkeyttään tai laiskuuttaan tuskin toimistoneiti minua käännytteli. Luulen, että työntekijä vain pelkäsi sanovansa jonkin asian väärin englanniksi, ja ”come back tomorrow”:n sanominen meni varmasti ilman virheitä.

Toisen kerran sain vääntää asioista kun olin ilmoittautumassa kouluun. Koululla olevissa tiedoissani oli jostain syystä, että Shandong University maksaisi 20 % lukukausimaksustani ja minun tulisi itse maksaa loput 80 % maksusta, joka olisi ollut 7200rmb. Ilmoittautumispaikalla ollut henkilökunta ei puhunut lähes yhtään englantia, joten tilanne oli vaikea. Lopulta paikalle saatiin herra Paul, joka puhui hyvää englantia, ja jonka vastuulla oli ulkomaalaisten opiskelijoiden asiat kampuksella. Kyseinen herra Paul hymyillen ja ystävällisesti kertoi minulle, että papereissa olevat tiedot ovat aivan oikein, ja minun tulisi itse suorittaa maksu. Kun kysyin, että oletko nyt täysin varma, hän vastasi, että kyllä, heillä on ollut aikaisemmin monia oppilaita Lappeenrannasta. On myös ollut jopa monia Mikko-nimisiä, ja kaikki he ovat itse maksaneet lukukausimaksusta kyseisen 80 %. Tiesin, ettei LUT:in opiskelijoiden tule maksaa opiskelumaksuaan itse, ja menin asian tiimoilta käymään Shandong Universityn kansainvälisten suhteiden toimistossa. Toimistossa minua ystävällisesti palvellet ja hyvää englantia puhunut nainen katsoi LUT:n ja SDU:n välisestä vaihtosopimuksesta ettei minun tule maksua itse maksaa. Virkailija soitti kyseiselle herralle Paulille, ja tämän jälkeen rekisteröitymiseni sujui vaivatta. Herra Paul oli tämän jälkeen hieman vaivaantuneen näköinen,

mutta kiinalaiseen tyyliin hän ei virhettään myöntänyt saati sitten pyytännyt anteeksi.

Edellä mainitun kaltaisia asioita ja väärinymmärryksiä tapahtuu Kiinassa hyvin usein. Asiat eivät kuitenkaan useimmiten johdu siitä, että kiinalaiset ihmiset yrittäisivät huijata. Kiina kehittyy ja muuttuu tällä hetkellä ällistyttävän nopealla vauhdilla, ja usein säännöt ja kirjoitetut määräykset eivät kykene seuraamaan muutoksen edellyttämällä tahdilla. Välillä viranomaisetkaan eivät tiedä, miten asioiden tulisi oikeasti mennä. Kiinassa epätietoisuuden myöntäminen, ja samalla hieman kasvojen menettäminen on erittäin paha asia, ja täten jos tarkkaa tietoa johonkin asiaan ei ole, asia yleensä yritetään ohimennen sivuuttaa, tai tieto nopeasti keksitään. Kiinassa ollessa tuleekin aina miettiä itse asioita selkeällä maalaisjärjellä, eikä minkään viranomaisen tai edes korkeassa asemassa olevan henkilön sanomaa tule ottaa täysin absoluuttisena totuutena. Monessa kohtaa varmasti länsimaiseen järjestelmään tottuneella pinna tulee olemaan tiukalla, mutta suuttumista ja huutamista kannattaa viimeiseen asti yrittää välttää. Raivostuminen ei kuulu kiinalaiseen kulttuuriin, ja kiukkupuuskan jälkeen asiat varmasti ovat umpikujassa. Kannattaakin yrittää parhaansa mukaan hymyillä ja sitkeästi neuvotella, mikäli tuntee, ettei asiat nyt mene aivan oikein.

Toki aivan puhtaita huijareitakin Kiinassa on liikkeellä. Erittäin yleinen huijaustapa on, että kauniilta/komealta näyttävä kiinalainen nuori tulee lähes täydellistä englantia puhuen juttelemaan länsimaisen ihmisen kanssa. Huijari on erittäin ystävällinen ja sanavalmis. Hän yrittää pikkuhiljaa saada turistia tulemaan kahvilaan/ravintolaan/taidenäyttelyyn, ja sieltä kahvit juotuaan odottaa turistia jopa 1000rmb lasku. Tällaisessa tilanteessa ei missään nimessä laskua pidä maksaa. Kannattaakin vaatia poliisia paikalle, tai vain marssia ulos ravintolasta. Kyseisen kaltaista huijausta yritettiin muun muassa vanhemmilleni heidän ollessaan käymässä Shanghaissa.

Huijaukset ovat huomattavasti yleisempiä Shanghain ja Pekingin kaltaisissa turistikohteissa, kuin Jinanissa. Shandongin maakunnasta tulevilla ihmisillä onkin maine Kiinan ystävällisimpänä ja rehellisimpänä väestönä. En esimerkiksi koko vuoden aikana kuullut, että keneltäkään vaihtopilaalta olisi Jinanissa varastettu lompakkoa, kännykkää yms. arvoesineitä. Tosin ns. rehelliset huijaukset, eli moninkertaisen ylihinnan pyytäminen on Jinanissakin yleistä. Esim. taksien kanssa kannattaa hintojen suhteen olla tarkkana. Varsinkin Jinanin lento- ja juna-asemalta otetut taksit pysyivät usein aluksi moninkertaista hintaa oikeaan nähden. Sopiva hinta lentokentältä uudelle kampukselle oli noin 100rmb ja juna-asemalta kampukselle n. 20rmb. Myös ruokaa, vaatteita ja tavaroita ostettaessa oli hinnoissa usein ilmaa. Suurimmat ostokset kannattaakin tehdä vasta kun Kiinan hintataso on suurin piirtein tiedossa. Tosin Kiinassa arvostetaan uskollisia asiakkaita paljon,

ja samalla torimyyjällä usein käydessä alkoi tämä hiljalleen antaa alennusta tuotteistaan.

Tori- ja katukaupustelijoiden tuotteita suosittelen kyllä lämpimästi. Jinanissa oli monia ns. ruokateitä, joiden varrella myytiin ruokaa, vaatteita ja kaikenlaista krääsää. Vaatteet olivat yleensä hyvin edullisia, ja mikäli suostuu laittamaan päälleen muutakin, kuin viimeistä kuuminta muotia, niin teiden varsilta saattoi tehdä hyviä löytöjä. Myös katuruoka oli erittäin hyvää ja edullista. En koko vuoden aikana kuullut yhdenkään oppilaan saaneen ruokamyrkytystä Jinanissa. Jinanin ravintolat ovat myös erinomaisia, enkä itse ainakaan vuoden aikana kyllästynyt kiinalaiseen ruokaan. Tosin puikoilla syönti kannattaa jo Suomessa opetella, sillä ainoastaan harvoissa ravintoloissa on länsimaisia ruokailuvälineitä. Voisinkin sanoa, että 2 kuukautta Suomeen tuloni jälkeen minulla on jo ikävä kiinalaista ruokaa, eikä kiinalaiset ravintolat Suomessa tarjoa aivan samanlaisia makuelämyksiä.

Kun Jinanin asukkaat ovat ystävällisiä, iloisia ja rehellisiä, niin samalla tavalla ei voi kehua Jinanin kaupunkia. Kaupungin tiet ovat todella ahtaat, liikenne kaotista, julkinen liikenne olematonta ja talot näyttävät melko lailla samanlaisilta betonimöhkäleiltä joka puolella. Jinanissa tosin ei vielä pysty näkemään paljoa vaikutteita länsimaisesta kulttuurista, mitä ainakin itse pidin positiivisena asiana. Lisäksi Jinanissa erilaiset aktiviteetti ja harrastamahdollisuudet olivat melko suppeat. Koulun puolelta oli kyllä järjestetty erilaisia kerhoja esim. taiji, kungfu, kiinalainen shakki yms., mutta näistä tiedottaminen oli todella olematonta. Joskus saattoi jostain olla pieni info jollakin yleisistä ilmoitustauluista, mutta sekin korkeintaan kiinalaisilla harakanvarpailta kirjoitettuna. Tehokkain keino saadakin tietoa oli kysellä muilta vaihto- ja paikallisilta oppilailta harrastusmahdollisuuksista. Yleisesti ottaen lähes kaiken tiedon, mitä koulussa ja Jinanissa tapahtuu, sain toisilta oppilailta. Yleisiä tiedotusvälineitä ei pahemmin käytetty. Jinanissa, kuten Kiinassa yleisestikin omaan aktiivisuuteen ja sinnikkyYTEEN kannattaa panostaa.

Vaikka Jinan ei ollutkaan mikään Kiinan kaunein paikka, tykkäsin kaupungista paljon. Jo muutaman viikon Kiinassa oloni jälkeen alkoi Jinan tuntua kodilta, ja sinne oli aina kiva palata takaisin reissattuani muualla Kiinassa. Verrattuna esimerkiksi suomalaisiin kaupunkeihin, oli Jinanissa erittäin turvallista liikkua mihin kellonaikaan tahansa. Lisäksi ihmisten iloinen ja positiivinen elämänsäsenne teki itseeni vaikutuksen.

Loppusanat

Vietin kokonaisen lukuvuoden Shandongin yliopistossa syksystä 2010 kevääseen 2011. Vuoteni oli mielestäni erittäin onnistunut, ja olenkin tällä hetkellä todella tyytyväinen, että minun tuli lähdettyä vaihtoon. Uusien asioiden oppiminen ja erilaisiin henkilöihin tutustuminen tuottaa aina hyvänolontunteen. Kiinassa suomalaiselle tällaisia uusia asioita on varmasti enemmän, kuin monessa muussa paikassa. Suosittelenkin vaihto-opiskelua Kiinassa kaikille, jotka vähääkään harkitsevat vaihtoon lähtöä. Lisäksi voin suositella Shandong Universityä tasokkaana yliopistona, jonka opetus on laadukasta ja henkilökunta ystävällistä. Tulen vielä varmasti palaamaan takaisin Kiinaan ja Jinaniin työn, opiskelun tai lomailun merkeissä.